

01/a-50-1

23-08-2012

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SREDIŠNJA BOSNA
SREDNJOBOSANSKI KANTON
OPĆINA KISELJAK
NAČELNIK OPĆINE KISELJAK
 Broj: 01-36-1770/12
 Kiseljak, 13.08.2012. god.

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO: 24-08-2012			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1	15-31/12		

Parlamentarna skupština BiH
Zastupnički dom
N/P Predsjedavajući Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Gosp Milorad Živković
SARAJEVO
Trg BiH 1

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje u svezi predmeta br:05-2153/98 povrat stana u posjed-Gavrilović Jevto /veza Vaš Akt br:01/a-50-1-15-31/12 od 09.07.2012.g./

Poštovani!

Vašim aktom br:01/a-50-1-15-31/12 od 09.07.2012.g. tražili ste odgovor na zastupničko pitanje postavljeno Načelniku općine Kiseljak: "Koji su razlozi odbijanja zahtjeva za vraćanje stana u Kiseljaku Jevti Gavrilović i Rajki i pored pravosnažne presude Općinskog suda Sarajevo br:P-2058/3 od 25.02.2005.g. kojom je utvrđeno da je Gavrilović Jevto nositelj stanarskog prava na stanu u Kiseljaku u ul.Rudi Čajavec br 6."

Kao odgovor Vam dostavljamo Presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku broj:06 0 U 002 849 10 U od 26.05.2011.g. Iz navedene Presude koja je donesena u upravnom sporu pokrenutom po tužbi Jevte Gavrilović izjavljenoj po punomoćniku Fadilu Abazu protiv Rješenja Ministarstva prostornog uređenja ,obnove i povratka KSB/SBK br:04-23-24/10 od 07.05.2010.g/II Stupanjskog organa/ je vidljivo da je gospodin Jevto Gavrilović u 2 navrata podnio zahtjev za pokretanje upravnog postupka pred nadležnom službom općine Kiseljak, kronološki i pravni aspekt oba postupka i obrazloženje dispozitiva navedene Presude Kantonalnog suda kojim se Tužba odbija kao neutemeljena.

Po potrebi možemo dostaviti i preslik kompletnog spisa predmeta.

S poštovanjem

Privitak:

Presuda

NAČELNIK
OPĆINE KISELJAK
Mladen Mišurić Ramljak, dipl. ing.

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SREDIŠNJA BOSNA/SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 002849 10 U
Novi Travnik, 26.05.2011. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Mehmedalija Huseinović – predsjednik vijeća, te Slavko Marić i Senad Begović – članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Bose Zlatunić, u upravnom sporu tužitelja Jefte Gavrilovića, Ul. Radićeva br. 6 - Kiseljak, zastupan po punomoćniku advokatu Fadilu H. Abazu iz Sarajeva, protiv tuženika Ministarstvo prostornog uređenja, obnove i povratka KSB/SBK Travnik, radi poništaja rješenja tuženika broj 04-23-24/10 od 07.05.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.05.2011. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neutemeljena.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika Ministarstvo prostornog uređenja, obnove i povratka KSB/SBK Travnik broj 04-23-24/10 od 07.05.2010. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv zaključka Službe za civilnu zaštitu Općine Kiseljak broj 06-2153/98 od 28.07.2009. godine kojim je odbačen njegov zahtjev za povrat stanarskog prava i predaju stana u posjed od 21.05.2008. godine iz razloga jer nije bilo uvjeta za pokretanje upravnog postupka.

Pravovremeno podnesenom tužbom od 14.07.2010. godine tužitelj je protiv pobijanog rješenja tuženika pokrenuo upravni spor. Za tužitelja je tužbu podnio njegov punomoćnik Fadil H. Abaz advokat iz Sarajeva. Iako u tužbi nije navedeno iz kojeg razloga je podnesena iz njenog sadržaja proizilazi da tužitelj nalazi kako u postupku donošenja osporenog rješenja činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno te da je na konkretan slučaj pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

Tuženik je podnio odgovor na tužbu. U pismenom podnesku broj 04-23-24/10 od 03.09.2010. godine Ministarstvo prostornog uređenja, obnove i povratka KSB/SBK Travnik predlaže da se tužba tužitelja odbije kao neutemeljena.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima /"Službene novine F BiH" 9/05/, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Tužitelj u tužbi navodi da je njegov zahtjev za povrat stana neopravdano i nezakonito odbačen jer je isti podnio pravovremeno, da su upravni organi koji su odlučivali po tom zahtjevu bili dužni zastati sa postupkom dok se pred mjerodavnim sudom ne odluči da li tužitelj ima svojstvo stanarskog prava /tzv. prethodno pitanje/, da je nakon prvobitnog rješenja postupajući po uputama iz istog pokrenuo postupak

pred Općinskim sudom u Sarajevu u kojem je pravomoćnom presudom broj P-2058/03 od 25.2.2005. godine utvrđeno da je stekao svojstvo nositelja stanarskog prava na stanu čiji povrat traži i da je tuženi dužan priznati i trpiti da tužitelju temeljem predmetne presude pripadaju sva svojstva i prava nositelja stanarskog prava, da je novi zahtjev za povrat podnesen odmah po pravomoćnosti navedene presude i da je taj iznova podneseni zahtjev također pravovremen jer je trebalo uzeti da isti predstavlja kontinuitet u odnosu na prvobitno podneseni zahtjev, da upravni organi po iznova podnesenom zahtjevu isti nisu mogli odbaciti jer je pravomoćnom presudom otklonjen razlog za njegov odbačaj, te da su odbačajem zahtjeva povrijeđeno tužiteljevo pravo na dom iz čl. 8 Europske konvencije o ljudskim pravima kao i odredbe čl. 5 i čl. 142 Zakona o upravnom postupku.

Tužba je neutemeljena.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj prvobitni zahtjev za povrat stana lociranog u ulici Rudi Čajavec 6/1 /sada Radićeva br. 6/ Kiseljak podnio dana 27.8.2008. godine te da je taj zahtjev, iako pravovremeno podnesen, zbog nenadležnosti upravnih organa za odlučivanje po istom odbačen zaključkom Službe za obnovu, rekonstrukciju, komunalne poslove, izbjeglice i prognanike Općine Kiseljak broj 05-2153/98 od 4.4.2001. godine. Navedeno rješenje je od strane tužitelja osporeno žalbom koja je aktom Ministarstva prostornog uređenja, obnove i povratka ŽSB/SBK broj 04-23-608/00 od 5.3.2002. godine odbijena kao neutemeljena. Konačno rješenje drugostupanjskog organa tužitelj nije pobijao odnosno protiv istog nije pokrenuo upravni spor pa je taj upravni akt postao konačan i pravomoćan. Umjesto pokretanja upravnog spora, što je jedini mogući način da se preispita zakonitost donesenih upravnih akata, tužitelj je pred mjerodavnim sudom tužbom za utvrđenje pokrenuo parnični postupak u kojem je tražio da se utvrdi da je on nositelj stanarskog prava na stanu čiji je povrat kod upravnih organa prethodno neuspješno tražio. Podnošenjem navedene tužbe tužitelj se suštinski opredijelio da zaštitu svojih prava traži pred sudom a ne upravnim organima.

U sudskom postupku pokrenutom kod Općinskog suda u Sarajevu tužitelj je ishodio presudu broj P-2058/03 od 25.2.2005. godine /ista pravomoćna sa 27.11.2007. godine/ kojom je utvrđeno da je tužitelj stekao svojstvo nositelja stanarskog prava na stanu u ulici Rudi Čajavec 6/1 /sada Radićeva br. 6/ Kiseljak. Iako se predmetna presuda odnosi na stan čiji povrat je tužitelj prvobitno podnesenim zahtjevom pravovremeno tražio ista na upravni postupak koji je pravomoćno okončan nema nikakav utjecaj. Tužitelj je u svojoj tužbi istakao više prigovora koji se suštinski odnose na prvobitno provedeni upravni postupak /tužbom je ukazano na činjenicu da su upravni organi sa postupkom trebali zastati do rješenja tzv. prethodnog pitanja ili eventualno tužitelja kao neuku stranku poučiti o njegovim pravima/ ali ni ti prigovori nemaju značaj za rješenje konkretne upravne stvari. Propusti na koje se ukazuje tužbom nisu počinjeni u upravnom postupku u kojem su donesene odluke koje se tužbom osporavaju pa isti i nisu mogli imati utjecaj na njihovu zakonitost. Ukoliko je tužitelj u vrijeme njihovog donošenja smatrao da su zaključak prvostupanjskog i rješenje drugostupanjskog upravnog organa nezakoniti onda je bio dužan te akte tužbom osporiti kod mjerodavnog suda i tražiti sudsku zaštitu.

Tužitelj zahtjev za povrat stana nije podnio u okviru roka koji je propisan odredbom čl. 5 Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima /"Službene novine F BiH" 11/98, 38/98, 12/99, 27/99, 43/99, 56/01 i 29/03/. Po navedenoj odredbi krajnji rok za podnošenje predmetnog zahtjeva je 04.10.1999. godine i to za stanove koji su oštećeni ili devastirani te stanove koji nisu proglašavani

napuštenim a tužitelj je novi zahtjev podnio 21.5.2008. godine. Po prvobitno podnesenom zahtjevu upravni postupak je okončan donošenjem drugostupanjskog rješenja Ministarstva prostornog uređenja, obnove i povratka ŽSB/SBK Travnik broj 04-23-608/00 od 05.3.2002. godine koji tužitelj nije osporio tužbom. Upravo iz navedenog razloge se i ne može govoriti o kontinuitetu zahtjeva za povrat stana bez obzira na činjenicu što je tužitelj očigledno pogrešno razumio upravne akte koji su u prvobitnom postupku doneseni i po njihovom donošenju zaštitu svojih prava tražio pred mjerodavnim sudovima. Na novi postupak koji je pokrenut nakon pravomoćnosti presude Općinskog suda u Sarajevu broj P-2058/03 od 25.2.2005. godine se iznova primjenjuju kako odredbe materijalnih tako i odredbe procesnih zakona koji se odnose na konkretan slučaj. Kada je u pitanju rok za podnošenje zahtjeva za povrat stanova na kojima postoji stanarsko pravo radi se prekluzivnom roku čije nepoštivanje znači gubitak datog prava.

Ni ostali prigovori iz tužbe /navodna povreda čl. 8 Europske konvencije o ljudskim pravima odnosno povreda prava na dom, te povreda odredbi čl. 5 i čl. 142 Zakona o upravnom postupku/ nisu doveli u pitanje zakonitost osporenih upravnih akata. Okolnost da je ranije navedenom presudom Općinskog suda u Sarajevu utvrđeno da je tužitelj stekao svojstvo nositelja stanarskog prava na potraživanom stanu i da je tuženi dužan priznati i trpiti da tužitelju temeljem te presude pripadaju sva svojstva i prava nositelja stanarskog prava sama po sebi ne znači da tužitelj temeljem iste upravnim organima može podnijeti zahtjev za povrat stana. Zahtjev nužno mora biti podnesen u zakonom određenom roku što je tužitelj propustio učiniti. U postupku koji je vođen nakon donošenja presude redovnog suda doneseni upravni akti nisu nezakoniti. I prvostupanjski i drugostupanjski upravni organ su pravilno zaključili da se zahtjev tužitelja suštinski odnosi na izvršenje pravomoćne sudske presude te da su za takva izvršenja isključivo mjerodavni redovni sudovi. Konkretno je ukazano na odredbu čl. 4 st. 1 Zakona o izvršnom postupku. Nije povrijeđeno tužiteljevo pravo na dom jer mu je pravomoćnom presudom redovnog suda utvrđeno stanarsko pravo na potraživanom stanu. Svoje pravo tužitelj može realizirati isključivo na način da kod izvršnog suda zatraži izvršenje pravomoćne sudske presude.

Kod ovakvog stanja u spisu, budući da nije bilo povreda pravila postupka, da na štetu tužitelja nije povrijeđen materijalni propis, te da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, valjalo je sukladno odredbi čl. 36 st. 1 i 2 u svezi sa čl. 28 st. 1 Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja odbiti kao neutemeljenu i odlučiti kao u izreci.

P O U K A:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Zapisničar
Bosa Zlatunić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDAC
Toč. Mehmedalija Huseinović, s.r.
Predsjednik vijeća, sudac
Ovlašteni sudski službenik

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-2324-1/12
Sarajevo, 4. 9. 2012. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 07.09.2012

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1-	1-	13-31/12	

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje, dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 18. sjednici održanoj 30. 8. 2012. godine utvrdilo odgovor na zastupničko pitanje koje je postavio Beriz Belkić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku prosljeđujemo odgovor radi njegovog dostavljanja zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-2324-1/12
Sarajevo, 30. 8. 2012. godine

Beriz Belkić, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na trideset prvoj sjednici Predstavničkog doma održanoj 05.07.2012., postavio je sljedeće poslaničko pitanje:

"Da li ćete povodom odluke Pretresnog vijeća Haškog tribunala da Radovana Karadžića bivšeg predsjednika RS oslobodi po tački optužnice za genocid u sedam opština koristiti mogućnost predviđenu Pravilom 108 bis Pravilnika Tribunala i podnijeti zahtjev Žalbenom vijeću za prispitivanje ove Odluke?"

Na postavljeno pitanje, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 18. sjednici održanoj 30.8.2012. godine, utvrdilo sljedeći

ODGOVOR

Pravilom 108 bis Pravilnika o postupku i dokazima Haškog Tribunala propisano je da država na koju direktno utiče interlokutorna odluka pretresnog vijeća može u roku od 15 dana od dana donošenja odluke podnijeti zahtjev za njeno preispitivanje od strane Žalbenog vijeća, ukoliko se ta odluka bavi pitanjima od općeg značaja, koja se odnose na ovlaštenja suda. MVP BiH je na stajalištu da nema ovlasti za podnošenje zahtjeva Žalbenom vijeću za preispitivanje ove odluke bez suglasnosti odnosno odluke Predsjedništva BiH po ovom pitanju.

Osim toga, navedena odluka pretresnog vijeća nije odluka od općeg značaja i ne odnosi se na ovlaštenje suda, pa samim tim u navednom pravilu ne postoji pravno uporište za postupanje države BiH.